

عنوان مقاله:

نقش کودک و فرهنگ در معماری زیست مینا و آرمانشهر

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ملودی شفیعی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران غرب

لیلا زارع - دکتری معماری دانشگاه علوم تحقیقات

خلاصه مقاله:

هنرمند هرگز برای نتیجه مادی کار یا ارضای حس زیبایی شناسی اثر هنری خلق نمی کند بلکه همواره می کوشد تا با رمز و راز و کنایه متعالی ترین حقایق خلقت را در قالب مادی به نمایش بگذارد تقلید از الگوهای طبیعی در معماری سنتی ایران بسیار رایج بوده که در نتیجه همواره استفاده از انرژی را به حداقل رسانده. برای داشتن آرمانشهر و دستیابی به معماری زیست مینا نباید از تاثیر فرهنگ غافل بود. در این مقاله سعی شده با تاکید بر نقش آموزش به ایجاد فرهنگ طبیعت دوستی در کودکان این آینده سازان جامعه پرداخت. امروزه با افزایش جمعیت و توسعه روز افزون شهرها نیاز به فضاهای فرهنگی برای اشاعه ی فرهنگ طبیعت دوستی به کودکان و نوجوانان این سرمایه های آینده ساز مبرم است. با ایجاد چنین فضاهای فرهنگی می توان کودکان و نوجوانان را از سنین پایین با اهمیت محیط زیست آشنا و در نتیجه با اشاعه ی مشارکت در حفظ محیط زیست به آموزش حفظ آن پرداخت با نهادینه شدن این اصول در کودکان سطح فرهنگی در آینده نه چندان دور ارتقا چشمگیری خواهد یافت. روش تحقیق بکار گرفته در این مقاله مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای است و رویکردی توصیفی دارد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد با توجه به اینکه ظاهر فضای شهری تجلی میزان توسعه آن شهر خواهد بود، در طراحی سطوح مختلف شهری و برای داشتن آرمانشهر باید همه ی اجزا از اصولی واحد و اصل مشخصی تبعیت کنند. به تبع این اصول باید برنامه ای منسجم برای طراحی شهری سال های آتی انجام گیرد که هم زیست مینا باشد هم به ارتقا سطح فرهنگی کمک کند.

کلمات کلیدی:

فرهنگ، کودکان و نوجوانان، معماری زیست مینا، کثرت در وحدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959176>

